

OFICIÁLNÍ SOUTĚŽNÍ PRAVIDLA

BILLIARD-HOCKEY ŠPRTEC

**PRO SOUTĚŽE, ŘÍZENÉ UNÍ HRÁČŮ
STOLNÍHO HOKEJE**

I. HRACÍ PLOCHA A ZÁKLADNÍ VYBAVENÍ

1. Hrací plocha je dřevěná se základním vnitřním rozměrem 1216 x 596 mm s maximální tolerancí +/- 6 mm při zachování délkového podílu stran v rozmezí od 2.07 do 2.01.

2. Hrací plocha je ohraničena dřevěnými mantinely. Výška mantinelů nad hrací plochou se pohybuje v rozmezí 22 - 30 mm. Šířka mantinelu je v rozpětí 18 - 22 mm. Mezi hrací plochou a spodní hranou mantinelu je 1 - 2 mm mezera. Rohy hrazení mají poloměr zaoblání 100 - 110 mm.

3. Na hrací ploše jsou vyznačeny tyto čáry a prostory:

a) středová čára červené barvy o síle 10 mm, dělíci hrací plochu na poloviny, s vyznačeným bodem, označujícím střed hrací plochy.

b) dvě modré čáry o síle 10 mm, vyznačující třetiny hrací plochy.

c) dvě základní brankové čáry červené barvy o síle 0.5 - 2 mm ve vzdálenosti 110 mm od zadního mantinelu.

d) dvě pomocné brankové čáry červené barvy o síle 0.5 - 2 mm pouze v prostoru uvnitř branek ve vzdálenosti 8 - 9 mm od základních brankových čar směrem k zadnímu mantinelu.

e) dvě brankoviště, ohraničená čarou červené barvy o síle 0.5 - 2 mm, o délce 60 mm a šířce 120 mm, umístěná před brankami.

(Mohou to být také plné barevné obdelníky stejných rozměrů). Podélná osa brankoviště je totožná s podélnou osou hrací plochy. Jako součásti brankovišť se posuzují i vnitřní prostory branek.

f) středový kruh, vyznačený čarou červené barvy o síle 0.5 - 2 mm, o poloměru 100 mm, se 6 vyznačenými body pro základní rozestavení hráčů. Dva prostřední body jsou umístěny na podélné ose hrací plochy a ostatní vždy po dvou na průsečících kružnice středového kruhu a stejných kružnic, opsaných z bodů na podélné ose.

g) jeden půlblouk u mantinelu na středové čáře, vyznačený čarou červené barvy o síle 0.5 - 2 mm a poloměru 50 mm.

4. Na obou brankových čarách jsou umístěny branky, jejichž středem prochází podélná osa hrací plochy. Zadní hranice branek je vzdálena minimálně 50 mm od zadního mantinelu. Vnitřní rozměry branky: výška 50 mm, šířka 80 mm, hloubka 45 - 50 mm. Branka má kovový rám. Na pomocné konstrukci, umístěné 2 mm za brankovými tyčemi, je upevněna síťka, která musí volně splývat.

5. Hokejky používané ke hře jsou jednotné. V čelním pohledu se šíře hokejky směrem nahoru k místu držení koučem postupně zvětšuje, v bočním pohledu je vyhnutá čepel, na svém konci zaoblená, která přechází plynule do dřívku - držadla, které se rovněž směrem nahoru i v tomto pohledu rozšiřuje. Vyhnutá čepel svírá s dřívkem úhel v rozmezí od 45 do 55 stupňů. Hrany dřívku jsou zaobleny. Hokejka má tyto parametry:

- držadlo (dřívko) má délku (od středu vyhnutí čepele) osy 113 - 117 mm, v nejužším místě šířku 5.5 - 6.5 mm a v místě nejširším 9 - 10 mm a tloušťku 6 - 7 mm.

- čepel má délku osy (od středu vyhnutí čepele) 30 - 35 mm, výšku 7 - 8 mm a tloušťku 1 - 2 mm.

- celková váha hokejky se pohybuje v rozmezí 6 - 10 gramů.

Hokejka může být vyrobena z různých materiálů (dřevo, plasty) a může mít různou barvu. Hokejku nelze nijak dodatečně upravovat. Hráč během utkání nesmí měnit hokejku, kterou začal hrát (tj. kterou udělal první tah). Hokejku může vyměnit pouze v případě, že původní zlomí.

6. Kotouč je dřevěné kolečko o průměru 18 mm a výšce 6 mm.

7. Hrací kameny - hráči jsou dřevěná kolečka o průměru 30 mm a výšce 7 mm. Brankář má výšku dvojnásobnou. Hrací kameny nelze nijak upravovat, pouze na jejich horní stranu se nalepí jednotné papírové dresy. (Vyjimečně lze spodní část koleček nastříkat autolakem barvy trenýrek klubu).

8. Hrací plocha i veškeré ostatní vybavení musí být schváleno příslušnou komisí Unie hráčů stolního hokeje. Protest proti neregulárnímu vybavení některého z koučů podává před utkáním nebo v jeho průběhu soupeř nebo rozhodčí (na protest po utkání nebude brán zřetel). Utkání se řádně odehraje a oprávněnost protestu bude po utkání přezkoumána vrchním rozhodčím turnaje, ev. příslušnou komisí Unie H.S.H. V případě oprávněnosti protestu bude utkání kontumováno v neprospěch toho mužstva, které k utkání nastoupilo s neregulárním vybavením.

II. SLOŽENÍ MUŽSTEV

1. Každé mužstvo (též tým, družstvo) se skládá z kouče (tj. živá osoba) a jeho sady minimálně 7 hracích kamenů (též kamenů, hráčů, ev. hráčů dále v textu označených dle postu - střední útočník ap.) v jednotných dresech: 1 brankáře, 5 hracích kamenů do pole a 1 či více náhradníků pro případ power play či nepředvídaných situací.

2. Nejsou-li dresy dostatečně jednotné, má soupeř právo požadovat nápravu. O oprávněnosti tohoto požadavku rozhoduje rozhodčí.

3. Každý kouč je povinen mít pro hru k dispozici nejméně 2 sady hracích kamenů s rozdílnou základní barvou dresů. Jednu sadu se základní barvou dresů bílou nebo jinou světlou, druhou sadu se základní barvou dresů jinou, tmavší. Setkají-li se při hře dva kouči s hracími kameny se špatně rozlišitelnými dresy, jeden z nich musí sadu vyměnit. Nedojde-li k dohodě o tom, který z hráčů svoji sadu vymění, rozhodne los. Určený kouč má povinnost nastoupit k utkání s vyměněnou sadou během 2 minut od vyzvání k výměně. Neučiní-li tak, utkání se kontumuje v jeho neprospěch.

III. HRACÍ DOBA

1. Řádná hrací doba je 3 x 6 minut hrubého času, tj. 3 třetiny po šesti minutách.

2. Na turnajích, hraných vyřazovacím k.o. systémem, se v případě nerozhodného výsledku, dosaženého v řádné hrací době, prodlužuje utkání o 3 minuty. Dosáhne-li během tohoto nastaveného času některé mužstvo platné branky, utkání okamžitě končí (tzv. "náhlá smrt").

3. Zůstane-li i po uplynutí nastaveného času výsledek nerozhodný, rozhodne se o vítězi zahráváním trestných střelení (viz ustanovení XV., odst.15.).

4. Výjimku z odstavců 2. a 3. tvoří finálové utkání turnaje. Je-li v řádné hrací době dosaženo nerozhodného výsledku, prodlužuje se utkání o tři minuty souběžně s ostatními zápasy a potom o dalších 6 minut. Nedosáhne-li v tomto prodloužení o celkové délce 9 minut, žádné z mužstev branky, zahrávají se trestná střelení - po pěti na každé straně, je-li potřeba potom dále po jednom trestném střelení až do konečného rozhodnutí.

5. Jednotlivé části hry jsou od sebe odděleny přestávkami v délce 30 sekund. V přestávkách si kouči mění strany hrací plochy a rozmístí hráče do základního rozestavení (viz ustanovení IV., odst. 1.).

6. Třetiny a ostatní části hry jsou označeny zvukovým signálem. Konec hracího času a začátek přestávky však nastává až v okamžiku, kdy po závěrečném zvukovém signálu a posledním řádném tahu zůstane na hrací ploše vše (tzn. puk i hráči) v naprostém klidu (viz ustanovení VII., odst. 3.).

7. Během přestávky se kouč může vzdálit od své hrací plochy jen natolik, aby včas stihl zahájení další části hry. Porušení tohoto pravidla se trestá kontumací výsledku v neprospěch provinivšího se mužstva.

IV. ZÁKLADNÍ ROZESTAVENÍ

1. Základní rozestavení hracích kamenů je následující:

a) brankář stojí na brankové čáře, přičemž branková čára prochází jeho osou a vzdálenost brankáře od obou tyčí je rovnoměrná (mezi brankáře a tyč se vejde puk).

b) hráči - obránci zaujmou libovolnou polohu ve vlastní obranné třetině (ne však v brankovišti, ani se nesmí brankoviště dotýkat).

c) hráči - útočníci jsou rozmístěni na vyznačených bodech po obvodu středového kruhu (tyto body musí překrývat alespoň částí svého objemu).

d) v případě power play (viz ustanovení XIII., odst. 2.) se šestý hráč do pole umístí podobně jako obránci

2. Tímto způsobem rozmístí každý kouč své hrací kameny na svojí polovině hrací plochy.

3. Puk je umístěn na bodu, označujícím střed hrací plochy.

4. Hraje-li kouč z jakéhokoliv důvodu s neúplným počtem kamenů, vynechá při základním rozestavení libovolný post s výjimkou postu středního útočníka, má-li tento rozehrávat.

5. Jestliže kouč před rozehrávkou ze základního postavení postaví kteréhokoliv hráče do základní polohy nesprávně (tzn. jakkoliv jinak, než předepisuje ustanovení IV., odst. 1.), má soupeř právo domáhat se (přímo nebo prostřednictvím rozhodčího) korekce postavení hráčů do správné polohy. Toto právo však musí uplatnit ještě před rozehrávkou. Pozdější reklamace se neberou v úvahu.

V. ROZEHRÁVKA

1. Ze základního postavení (podle ustanovení IV., odst. 1.) se rozehrává na začátku každé části hry, po dosažení branky (i neplatné), po trestném střelení, a event. ve zvláštních případech.

2. Mužstvo, které zahájí hru v 1. třetině, je určeno losem, v dalších částech hry se hráči v úvodní rozehrávce pravidelně střídají.

3. Po dosažení regulérní branky rozehrává mužstvo, které branku inkasovalo.

4. Po dosažení branky neplatné rozehrává mužstvo, které branku vsítilo.

5. Po penaltě rozehrává mužstvo, proti němuž bylo trestné střelení prováděno.

6. Ve zvláštních případech určí rozehrávající mužstvo los.

7. Rozehrává se vždy středním útočníkem.

8. Rozehrávka je platná i v tom případě, nedotkne-li se rozehrávající hráč puku.

9. Branka, dosažená prvním tahem přímo z rozehrávky neplatí, s výjimkou branky vlastní. Je-li neplatné branky dosaženo, opakuje rozehrávku ze základního rozestavení znovu totéž mužstvo.

VI. SCHÉMA UTKÁNÍ

1. Po zahájení hry má každé mužstvo střídavě vždy jeden tah (s výjimkou provinění, trestaných dvěma či třemi tahy soupeře, a trestného střelení).

2. Všechny tahy musí být hrány hokejkou. Jedinou výjimku tvoří postavení brankáře do základní polohy rukou (viz ustanovení XII., odst. 2.).

3. Zůstane-li puk nebo kterýkoliv z hracích kamenů stát na hraně (svisle nebo šikmo, opřen o mantinel či jiný objekt), pokračuje se ve hře z této polohy. Není dovoleno pokládání rukou. Položení hracího kamene hokejkou se považuje za tah. Při porušení tohoto pravidla některým koučem (tj. při položení hracího kamene rukou) rozhodčí vrátí hrací kámen do původní polohy, kouč vykoná řádný tah hokejkou a poté soupeři náleží výhoda zahrávání dvou následujících po sobě jdoucích tahů. Jedinou výjimku tvoří puk, který se nalézá na brance tak, že se žádnou svojí částí nedotýká hrací plochy - takto se nalézající puk rozhodčí položí na hrací plochu (vždy za branku) na kolmici, spuštěnou od zadního mantinelu k původní pozici puku (puk se musí dotýkat brankové konstrukce). Zůstane-li na brance bez doteku s hrací plochou kterýkoliv hráč, nelze jej pokládat rukou, ale je nutno s ním hrát hokejkou, což je považováno za tah. Při porušení tohoto pravidla některým koučem (tj. při sejmutí hráče rukou z branky) rozhodčí vrátí hráče do původní polohy, kouč vykoná řádný tah hokejkou a poté soupeři náleží výhoda zahrávání dvou následujících po sobě jdoucích tahů.

4. Zůstane-li hráč ležet dresem na hrací ploše, otáčí jej výhradně rozhodčí, a to tak, aby tento hráč zůstal v témže místě. Neučiní-li tak rozhodčí ihned, je koučem k otočení hracího kamene vyzván. Kouč sám nesmí hráče otáčet. Učiní-li tak, je toto považováno za tah a soupeři náleží výhoda zahrávání dvou následujících po sobě jdoucích tahů.

5. Opustí-li kotouč nebo kterýkoliv hrací kámen prostor hrací plochy, vrátí se na ni v místě, kde plochu opustil, tak, aby se dotýkal mantinelu. Tento úkon provede rozhodčí buď přímo, nebo přesně určí místo návratu objektu do hry.

6. V zájmu zachování plynulosti hry, příp. jejího urychlení, je přípustné (nikoli však povinné!) dodávat na hrací plochu nový puk namísto puku, který hrací plochu opustil, ať už úmyslně či neúmyslně. Jestliže jeden z hráčů této možnosti využije a dodá svůj nový puk do hry, druhý hráč ani rozhodčí nemá právo toto odmítnout a je povinen pokračovat ve hře. Pro předejití pozdějším sporům je možné (a doporučuje se) nechat si předem zásobu regulérních puků pro tyto případy soupeřem či rozhodčím odsouhlasit.

VII. REGULÉRNÍ A NEREGULÉRNÍ TAHY

1. Za tah je považován úkon, kdy kouč krátkým úderem hokejky uvede do pohybu jednoho svého hráče a zároveň vše následující, co je tímto prvotním pohybem způsobeno. Tah končí až v okamžiku, kdy na hrací ploše zůstane vše v naprostém klidu - puk i náležitý počet hracích kamenů. Tah je regulérní, jestliže při něm nedojde k porušení žádného z pravidel.

2. Po odehrání svého tahu musí kouč bez prodlení zcela opustit prostor hrací plochy a vzdušný prostor nad ní tak, aby nemohl ovlivnit dráhu puku, ani žádného z hráčů. Nedodržení tohoto pravidla se trestá následovně:

a) zasáhne-li kouče odražený puk či některý z hráčů do hokejky či kterékoliv části těla na hrací ploše či ve vzdušném prostoru nad ní v rámci jeho vlastního tahu (neúmyslný dotek), je tah posouzen jako dvojtah (viz ustanovení VII., odst. 4.), a soupeři náleží výhoda zahrávání dvou následujících po sobě jdoucích tahů.

b) za úmyslné ovlivnění dráhy puku či některého z hráčů na hrací ploše či ve vzdušném prostoru nad ní v rámci vlastního tahu je přiznána technická branka ve prospěch soupeře.

c) za jakékoliv (i neúmyslné) ovlivnění dráhy puku či některého z hráčů po celé hrací ploše či ve vzdušném prostoru nad ní při tahu soupeře je přiznána technická branka ve prospěch soupeře.

d) za jakékoliv (i neúmyslné) ovlivnění dráhy puku či některého z hráčů po celé hrací ploše či ve vzdušném prostoru nad ní kterýmkoliv z mužstev v okamžiku, kdy závěrečný signál ukončil třetinu nebo jinou část hry a na hrací ploše dosud nezůstalo vše v naprostém klidu, je přiznána technická branka ve prospěch soupeře.

e) za neopuštění hrací plochy ihned po tahu bez současného ovlivnění dráhy puku či některého z hráčů (tzn. např. za různé údery hokejkou do hrací plochy, do konstrukce branky a podobné chování po vlastním tahu) náleží soupeři výhoda zahrávání dvou následujících po sobě jdoucích tahů.

Branka, dosažená porušením tohoto pravidla neplatí, s výjimkou branky vlastní. Dosažením vlastní branky se ruší všechny tresty za porušení tohoto pravidla. Při dosažení neplatné branky porušením tohoto pravidla dle písm. a), rozehraje ze základního postavení provinivší se mužstvo a soupeři náleží výhoda zahrávání dvou následujících po sobě jdoucích tahů. Při přiznání technické branky podle písm. b) a c) rozehrává ze základního postavení mužstvo, které branku inkasovalo.

3. Za neregulérní tah se považuje:

a) tah do puku: dotkne-li se kouč hokejkou namísto svého hracího kamene puku, nacházejícího se v naprostém klidu. Za tento přestupek náleží soupeři výhoda zahrávání dvou následujících po sobě jdoucích tahů.

b) předčasný tah: hraje-li kouč dříve, než na hrací ploše zůstane vše v naprostém klidu - puk i náležitý počet hracích kamenů. Porušení tohoto pravidla se trestá následovně:

- nezasáhne-li hráč, uvedený předčasně do pohybu, puk ani žádného z ostatních hráčů, ani jinak neovlivní dráhu puku či jiného hráče, náleží soupeři výhoda zahrávání dvou následujících po sobě jdoucích tahů.

- zasáhne-li hráč, uvedený předčasně do pohybu, puk nebo kteréhokoliv z ostatních hráčů, nebo jinak ovlivní dráhu puku či jiného hráče, vylučuje se hráč, uvedený předčasně do pohybu a současně náleží soupeři výhoda zahrávání dvou následujících po sobě jdoucích tahů.

- jakékoliv úmyslné ovlivnění dráhy puku či některého z hráčů předčasným tahem se trestá přiznáním technické branky ve prospěch soupeře (viz ustanovení VII., odst. 2.).

- za jakékoliv (i neúmyslné) ovlivnění dráhy puku či některého z hráčů po celé hrací ploše či ve vzdušném prostoru nad ní kterýmkoliv z mužstev v okamžiku, kdy závěrečný signál ukončil třetinu nebo jinou část hry a na hrací ploše dosud nezůstalo vše v naprostém klidu, je přiznána technická branka ve prospěch soupeře.

c) tahák: za tahák se považuje tah, při kterém hrací kámen uváděný do pohybu hokejkou změní během tohoto kontaktu s hokejkou směr svého pohybu, anebo tah, při kterém je hrací kámen veden hokejkou nepřiměřeně dlouhou dobu či po nepřiměřeně dlouhé dráze. Porušení tohoto pravidla se trestá následovně:

- při prvním taháku rozhodčí kouče napomene, přičemž je-li první tahák zahrán při penaltě v průběhu hry, penalta se opakuje.

- při každém dalším taháku náleží soupeři výhoda zahrávání dvou následujících po sobě jdoucích tahů. Je-li opětovný tahák zahrán při penaltě v průběhu hry, penalta končí. Nenastává však výhoda zahrávání dvou následujících po sobě jdoucích tahů. Ze základního rozestavení rozehraje mužstvo, proti němuž byla penalta prováděna.

Branka dosažená neregulérním tahem neplatí, s výjimkou branky vlastní. Dosažením vlastní branky se ruší všechny tresty za porušení tohoto pravidla. Při dosažení neplatné branky neregulérním tahem rozehraje ze základního postavení provinivší se mužstvo a soupeři náleží výhoda zahrávání dvou následujících po sobě jdoucích tahů.

4. Za dvojtah se považuje:

a) dotkne-li se hráč hokejkou během jednoho tahu 2x svého hracího kamene

b) dotkne-li se hráč hokejkou během jednoho tahu dvou (nebo více) svých hracích kamenů

c) dotkne-li se hráč hokejkou během jednoho tahu svého hracího kamene a puku

d) dotkne-li se hráč svého hracího kamene nebo puku čímkoliv jiným, než hokejkou

Za uvedené dvojtahy vždy náleží soupeři výhoda zahrávání dvou následujících po sobě jdoucích tahů. Branka dosažená dvojtahem neplatí, s výjimkou branky vlastní. Dosažením vlastní branky se ruší všechny tresty za porušení tohoto pravidla. Při dosažení neplatné branky dvojtahem rozehraje ze základního postavení provinivší se mužstvo a soupeři náleží soupeři výhoda zahrávání dvou následujících po sobě jdoucích tahů.

VIII. FAULY

1. Za faul se považuje:

a) **přímý faul:** jestliže hráč uvedený při tahu do pohybu narazí do soupeřova hráče, aniž by se před tím nebo současně dotkl neutrálního objektu. Za tento faul je provinivšímu se mužstvu vyloučen faulující hráč a soupeři náleží výhoda zahrávání dvou následujících po sobě jdoucích tahů. Je-li faulujícím hráčem brankář, místo brankáře je vyloučen libovolný jiný hráč faulujícího mužstva, kterého určí jeho kouč.

b) **faul přes hráče:** jestliže hráč uvedený při tahu do pohybu uvede do pohybu dalšího hráče téhož mužstva dříve, než se dotkne neutrálního objektu, a tento narazí do hráče soupeřova, aniž by se před tím nebo současně dotkl neutrálního objektu. Totéž platí i pro eventuální ještě delší řetězce hráčů bez mezidotyku s neutrálním objektem. Za tento faul je provinivšímu se mužstvu vyloučen vždy původce faulu, tedy hráč uvedený do pohybu jako první, a soupeři náleží výhoda zahrávání dvou následujících po sobě jdoucích tahů. Je-li původcem faulu brankář, místo brankáře je vyloučen libovolný jiný hráč faulujícího mužstva, kterého určí jeho kouč.

c) **faul hokejkou:** jestliže se kouč během svého tahu dotkne soupeřova hracího kamene hokejkou. Za tento faul je provinivšímu se mužstvu vyloučen hráč, kterým bylo hráno, popř. hráč, nalézající se nejbližší místu přestupku (s výjimkou brankáře, místo něhož je vyloučen libovolný jiný hráč faulujícího mužstva, kterého určí jeho kouč), a soupeři náleží výhoda zahrávání dvou následujících po sobě jdoucích tahů.

d) **faul rukou:** jestliže se kouč během svého tahu dotkne soupeřova hracího kamene rukou nebo jinou částí těla, oděvu apod. Za tento faul je provinivšímu se mužstvu vyloučen hráč, kterým bylo hráno, popř. hráč, nalézající se nejbližší místu přestupku (s výjimkou brankáře, místo něhož je vyloučen libovolný jiný hráč faulujícího mužstva, kterého určí jeho kouč), a soupeři náleží výhoda zahrávání dvou následujících po sobě jdoucích tahů.

Branka dosažená faulem neplatí, s výjimkou branky vlastní. Dosažením vlastní branky se ruší všechny tresty za porušení tohoto pravidla. Při dosažení neplatné branky faulem rozehraje ze základního postavení provinivší se mužstvo a soupeři náleží výhoda zahrávání dvou následujících po sobě jdoucích tahů.

2. Neutrálním objektem se rozumí: mantinel, puk, konstrukce a síťka branky.

3. Za faul není považován tah do soupeřova hráče, na kterém leží puk (v jakékoliv poloze - vodorovně, šikmo či svisle), nebo který leží na puku (opět v jakékoliv poloze), překrývají-li se vzájemně alespoň částí svého objemu. Toto neplatí pro faul hokejkou a rukou.

4. Za faul rovněž není považován tah vlastním hráčem, na kterém leží hráč soupeřův (v jakékoliv poloze) nebo vlastním hráčem, který (v jakékoliv poloze) leží na hráči soupeřově, byť se přitom soupeřův hráč uvede do pohybu (toto neplatí pro faul hokejkou a faul rukou). Není však dovoleno do takto postavených hráčů hrát bez mezidoteku s neutrálním objektem jiným svým hráčem - toto je klasifikováno jako faul.

5. Odstavce 3. a 4. neplatí pro případ, že se hráč soupeře v normální (položené) pozici puku či protihráče pouze dotýká (tzv. "spí"). Tah do takto ležícího hráče soupeře bez mezidoteku s neutrálním objektem je klasifikován jako faul.

6. Dopustí-li se mužstvo faulu při tahu, kterým mělo vyvézt puk podle ustanovení o herní aktivitě a puk při tom nevyveze (viz ustanovení XI., odst. 10.) , je provinivšímu se mužstvu vyloučen faulující hráč a soupeři náleží výhoda zahrávání tří následujících po sobě jdoucích tahů. Toto pravidlo platí i při jiném porušení pravidel (za něž se soupeři přiznává výhoda dvou tahů) současně s faulem.

7. Dopustí-li se mužstvo během jednoho tahu vícenásobného porušení pravidel, tresty za tyto přestupky se sčítají. Vyloučení hráče a výhoda tří tahů soupeře je však maximálním herním postihem pro mužstvo, a to i v případě, kdy se dopustí dvou a více porušení pravidel (za něž se soupeři přiznává výhoda dvou tahů) současně s faulem.

IX. ZAHŘÁVÁNÍ VÝHODY DVOU A TŘÍ TAHŮ

1. Zahrává-li mužstvo po faulu či jiném přestupku soupeře dva nebo tři tahy a prvním z těchto tahů (v případě zahrávání tří tahů rovněž druhým) se dopustí faulu, je provinivší se hráč vyloučen. Výhoda tahů navíc se však pro obě strany ruší a ve hře se dále pokračuje po jednom tahu. Obdobně se výhoda tahů navíc ruší i v případě jiných provinění, trestaných dvěma či třemi tahy soupeře.

2. Zahrává-li mužstvo po faulu či jiném přestupku soupeře dva nebo tři tahy a dopustí se faulu posledním z těchto tahů, je provinivšímu se mužstvu vyloučen faulující hráč a soupeři náleží výhoda zahrávání dvou následujících po sobě jdoucích tahů.

3. Zahrává-li mužstvo po faulu či jiném přestupku soupeře dva nebo tři tahy a při prvním z těchto tahů (v případě zahrávání tří tahů rovněž druhým) zasáhne pukem soupeřova hráče, nalézajícího se v jeho brankovišti již před zahráváním výhody (čímž vzniká nárok na penaltu, viz ustanovení XV., odst. 1.), je poskytnuta výhoda a mužstvo může (ale nemusí) dokončit i druhý, příp. třetí tah. Dosáhne-li během výhody branky, je tato platná (včetně branky vlastní) a trestné střílení se nezahrává. Jestliže mužstvo během výhody fauluje, nebo se dopustí jiného neregulérního tahu, výhoda se ruší, trestné střílení se nezahrává a mužstvo je potrestáno podle způsobu provinění (viz ustanovení VII. a VIII.). Jestliže během výhody mužstvo nedosáhne branky, ani neporuší pravidla, zahrává trestné střílení.

4. Nastřelí-li mužstvo, zahrávající po faulu či jiném přestupku soupeře dva nebo tři tahy, kterýmkoliv z těchto tahů pukem soupeřova hráče v jeho brankovišti tak, že se puk od tohoto hráče odrazí do branky mužstva, zahrávajícího výhodu, branka neplatí a zahrává se trestné střílení. Toto neplatí pro tah brankářem, kdy takto dosažená vlastní branka platí a trestné střílení se nezahrává.

5. Zahrává-li mužstvo po faulu či jiném přestupku soupeře dva nebo tři tahy a prvním z těchto tahů (v případě zahrávání tří tahů rovněž druhým) natlačí soupeřova hráče do penaltové pozice v brankovišti a některým z dalších tahů během výhody pak tohoto hráče zasáhne pukem, hra pokračuje bez přerušení a penalta se nezahrává. Odrazí-li se od tímto způsobem takto postaveného hráče puk během zahrávání výhody do branky mužstva zahrávajícího výhodu, branka platí. Zůstane-li však tento hráč v brankovišti i po skončení výhody a v dalším průběhu hry jej soupeř zasáhne pukem (nejde-li o tah brankářem), trestné střílení se zahrává.

6. Zahrává-li mužstvo po faulu či jiném přestupku soupeře dva nebo tři tahy a prvním z těchto tahů (v případě zahrávání tří tahů rovněž druhým) natlačí soupeřova brankáře (příp. i jiného hráče) za pomocnou brankovou čáru do pozice "nechyťajícího", považuje se branka za prázdnou. Dotkne-li se puk během zahrávání výhody takto postaveného brankáře (příp. i jiného hráče), je tím dosaženo platné branky. Stejně tak v dalším průběhu hry (viz ustanovení XII., odst. 13.).

7. Zahrává-li mužstvo po faulu či jiném přestupku soupeře dva nebo tři tahy a soupeř mu jakýmkoliv způsobem neumožní dokončit zahrávání této výhody, příp. jakýmkoliv způsobem zasáhne během výhody do hry, přiznává se technická branka ve prospěch mužstva, zahrávajícího výhodu.

8. Dojde-li k faulu či jinému přestupku a závěrečný signál ukončí třetinu nebo jinou část hry ještě před zahájením zahrávání výhody, tato se již nezahrává. Ukončí-li závěrečný signál třetinu nebo jinou část hry v průběhu zahrávání výhody, nezahrávají se již zbývající tahy výhody.

X. VYLUČOVÁNÍ A NÁVRAT VYLOUČENÝCH HRÁČŮ DO HRY

1. Za faul (viz ustanovení VIII., odst. 1.), za předčasný tah (viz ustanovení VII., odst. 3., písm. b) a za porušení pravidla o herní aktivitě (viz ustanovení XI., odst. 8.) je provinivšímu se mužstvu vyloučen jeden hráč. Vyloučení provede rozhodčí odebráním kamene mimo hrací plochu, ev. přesně určí vylučovaného hráče (s výjimkou situací, kdy vyloučeného určuje kouč) a vyzve jeho kouče k odebrání.

2. Počet hráčů v poli nesmí být u jednoho mužstva nikdy nižší než tři. V situaci, kdy má mužstvo na hrací ploše kromě brankáře již jen 3 hráče v poli a dopustí se přestupku trestaného vyloučením, odchází vyloučený hráč mimo hrací plochu (odložený trest) a místo něho se do hry vrací první vyloučený. Návrat proběhne položením kamene do půlkruhu, vyznačeného na středové čáře. S tímto hráčem je možno v dalším průběhu hry libovolně hrát.

3. Je-li při hře s neúplným počtem hráčů dosaženo na kterékoliv straně platné branky, může se každému mužstvu vrátit jeden vyloučený hráč. Jestliže však některé z mužstev bylo trestáno vyloučením více než dvakrát, hráč se mu po dosažení platné branky nevrací. Návrat hráče do hry je možný až tehdy, kdy počet dosažených platných branek se vyrovná počtu odložených trestů.

4. Konec třetiny či jiné části hry ruší všechna vyloučení i odložené tresty. Každou část hry tedy zahajují obě mužstva s kompletním počtem hráčů bez ohledu na to, kolikrát byla v předchozí části hry trestána vyloučením.

XI. HERNÍ AKTIVITA

1. Opustí-li všichni hráči jednoho mužstva soupeřovu polovinu hrací plochy (t.j. nachází-li se na vlastní polovině nebo se dotýkají půlící červené čáry nebo plochy či obvodu středového kruhu na polovině soupeře), je tento povinen během pěti svých tahů vyvézt puk ze své poloviny.

2. V případě, že taktiky podle odstavce 1. použije prohrávající mužstvo, je soupeř povinen vyvézt puk během 4 svých tahů.

3. Mužstvo, které hodlá použít pravidla o herní aktivitě, je povinno počítat soupeřovy tahy nahlas a zřetelně, a to ihned po tom, kdy je počítaný tah odehrán. Přerušil-li toto mužstvo počítání, přestává soupeři platit povinnost puk vyvézt.

4. Za vyvezený je považován kotouč, který se zastaví na polovině soupeře, dotýká se půlící čáry nebo plochy či obvodu středového kruhu i na vlastní polovině, nebo se odrazí zpět od zadního mantinelu za soupeřovou brankou, od konstrukce soupeřovy branky nebo od soupeřova brankáře. Puk, odražený ze soupeřovy poloviny od hracích kamenů v poli, vyvezen není, s výjimkou hráče, postaveného v penaltové pozici podle ustanovení XV. (v tom případě se nařizuje trestné střílení, byly-li splněny ostatní podmínky pro jeho vznik).

5. Před posledním počítaným tahem může vjet hráč počítajícího mužstva do soupeřovy poloviny blokovat puk, aby ztížil jeho vyvezení. Nesmí se ale při tomto tahu (přímo ani zprostředkovaně - tj. uvedením kteréhokoliv jiného hráče obou mužstev do pohybu) dotknout puku. Dotkne-li se (přímo či zprostředkovaně) puku, přestává soupeři platit povinnost puk vyvézt.

6. Vjede-li kterýkoliv hráč při tahu počítajícího mužstva na polovinu počítaného soupeře dříve než před posledním počítaným tahem, přestává soupeři platit povinnost puk vyvézt.

7. Fauluje-li během uplatnění pravidla o herní aktivitě počítající mužstvo, počítání končí a ve hře se pokračuje jako po faulu (viz ustanovení VIII., odst. 1.).

8. Jestliže během uplatnění taktiky podle odstavce 1. či 2. dopraví počítané mužstvo během svého tahu soupeřova hráče (nebo více hráčů) na svoji polovinu (dříve, než před posledním tahem), může počítající mužstvo pokračovat dále v počítání, pokud svého hráče (resp. všechny své hráče) vrátí na vlastní polovinu ihned následujícím tahem.

9. Nevyveze-li počítané mužstvo puk stanoveným počtem tahů, je potrestáno vyloučením toho hráče, kterým byl proveden poslední počítaný tah, a soupeř má k dispozici dva po sobě následující tahy. Jestliže však má počítané mužstvo k dispozici kromě brankáře pouze 3 hráče v poli, od vylučování se zcela upouští a soupeři zůstává pouze výhoda dvou tahů.

10. Fauluje-li počítané mužstvo svým posledním tahem, kterým mělo povinnost vyvézt kotouč podle odstavce 1. či 2. a současně přitom kotouč nevyveze, vylučuje se hrací kámen, který je původcem faulu, a soupeř má k dispozici tři po sobě následující tahy (viz ustanovení VIII., odst. 6.).

XII. HRA BRANKÁŘE

1. Základní postavení brankáře je na brankové čáře, přičemž branková čára prochází jeho osou a vzdálenost brankáře od obou tyčí je rovnoměrná (mezi brankáře a tyč se vejde puk - viz ustanovení IV., odst. 1.).

2. Nalézá-li se brankář v jiné (než základní) poloze v brankovišti (nebo se alespoň dotýká obvodu brankoviště), může jej kouč postavit do základní polohy rukou a tento úkon se považuje za tah. Mimo brankoviště lze brankářem hrát pouze hokejkou.

3. Jestliže kouč při tahu rukou postaví brankáře do základní polohy nesprávně (tzn. jakkoliv jinak, než předepisuje ustanovení XII., odst. 1.), má soupeř právo domáhat se (přímo nebo prostřednictvím rozhodčího) korekce postavení brankáře do správné polohy. Toto právo však musí uplatnit okamžitě po nesprávném tahu brankářem, ještě před svým tahem. Pozdější reklamace se neberou v úvahu. Totéž se týká nesprávného postavení brankáře před rozehrávkou ze základního postavení (viz ustanovení IV., odst. 5.).

4. Jestliže kouč při tahu rukou postaví brankáře do základní polohy nesprávně (tzn. jakkoliv jinak, než předepisuje ustanovení XII., odst. 1.), a soupeř neuplatní právo na korekci postavení, hra (nebo rozehrávka) pokračuje dále. Kouč dotyčného brankáře není oprávněn (mimo vlastní tah) dodatečně opravovat tohoto brankáře do základní polohy a event. branka dosažená v důsledku špatně postaveného brankáře platí.

5. Brankáře splňujícího podmínky odst. 2. tohoto ustanovení nelze však postavit do základní polohy rukou v situaci, kdy se před tímto tahem nalézá puk (alespoň částí svého objemu) v jeho brankovišti nebo se alespoň dotýká tohoto brankoviště. Za této situace lze brankářem hrát pouze hokejkou. Porušení tohoto pravidla se trestá nařízením trestného střelení proti provinivší se straně, nebo - v případě, že toto porušení pravidla zamezí evidentnímu gólu - je přiznána technická branka ve prospěch soupeře.

6. Brankář může beztrestně faulovat (přímo i zprostředkovaně, tzn. uvedením spoluhráče do pohybu) všechny hráče soupeře, kteří se nalézají (alespoň částí svého objemu) v jeho brankovišti nebo se alespoň dotýkají obvodu tohoto brankoviště. Toto platí i v případě, že se brankář před tahem nalézá mimo vlastní brankoviště (netýká se však faulu hokejkou a rukou).

7. Hráče soupeře, nalézající se před tahem brankáře mimo jeho brankoviště, brankář faulovat (přímo ani zprostředkovaně, tzn. uvedením spoluhráče do pohybu) nesmí, bez ohledu na to, zda stál před tahem ve vlastním brankovišti či mimo toto brankoviště. Pokud tak učiní, trestá se tento přestupek stejně jako faul jiným hráčem, avšak místo brankáře je vyloučen libovolný jiný hráč faulujícího mužstva, kterého určí jeho kouč. Uvede-li však brankář do pohybu ve vlastním brankovišti se nalézajícího soupeřova hráče a tento pak bez mezidoteku s neutrálním objektem

kontaktuje svého spoluhráče, není to považováno za faul.

8. Brankář smí (přímo i zprostředkovaně - tzn. uvedením kteréhokoliv hráče obou mužstev do pohybu) hrát pouze do puku, nalézajícího se alespoň částí svého objemu v jeho obranné třetině (nebo který se alespoň dotýká čáry, označující tuto třetinu). Za porušení tohoto pravidla náleží soupeři výhoda zahrávání dvou následujících po sobě jdoucích tahů.

9. Brankář (kterým je taženo) nesmí (přímo ani zprostředkovaně - tzn. uvedením kteréhokoliv hráče obou mužstev do pohybu) vstřelit branku. Jestliže se tak stane, gól neplatí, mužstvo, které neplatné branky dosáhlo, rozehraje ze základního rozestavení a soupeři náleží výhoda zahrávání dvou následujících po sobě jdoucích tahů.

10. Hraje-li brankář (přímo či zprostředkovaně) do puku, nalézajícího se mimo území vymezené v odst. 8. tohoto ustanovení, a současně je tímto tahem dosaženo neplatné branky podle odst. 9. tohoto ustanovení, mužstvo, které neplatné branky dosáhlo, rozehraje ze základního rozestavení a soupeři náleží výhoda zahrávání tří následujících po sobě jdoucích tahů.

11. Hraje-li brankář (přímo či zprostředkovaně) do puku, a puk během tohoto tahu zasáhne soupeřova běžného hráče stojícího ve vlastním brankovišti v penaltové pozici, penalta se nenařizuje a hra pokračuje dále bez přerušení.

12. Na obou typech stolů musí brankář, aby chytil, překrývat pomocnou brankovou čáru tak, aby byla v příslušném místě "přerušena", tj. nebyla vidět. Nalézá-li se brankář za pomocnou brankovou čárou, nechytá, a branka je považována za prázdnou. Dotkne-li se takto postaveného brankáře puk, je to gól. Toto ustanovení platí i pro všechny ostatní hráče.

13. Nalézá-li se brankář před tahem v jakékoliv jiné pozici, než která je popsána v odst. 12. tohoto ustanovení (tzn. na kterémkoliv místě hrací plochy), během tahu je zatlačen za pomocnou brankovou čáru a v tomtéž tahu jej trefí puk, není to branka, pokud se puk přímo od brankáře odrazí ven z branky a ve hře se pokračuje dále bez přerušení. Toto ustanovení platí i pro všechny ostatní hráče. Zůstane-li však takto zatlačený brankář (ev. jiný hráč) v pozici za pomocnou brankovou čárou i v dalším průběhu hry a je zasažen pukem, je dosaženo gólu.

XIII. POWER PLAY - HRA BEZ BRANKÁŘE

1. Kouč může nasadit do hry místo brankáře běžný hrací kámen. Takto nasazený hráč má po celou dobu trvání power play vlastnosti běžného hráče v poli, nikoliv brankáře.

2. Výměna proběhne tak, že brankář opustí celým svým objemem brankoviště, kouč (rozhodčí) jej vyjme z hrací plochy a přesně na jeho místo dosadí jiného (běžného) hráče téhož týmu. Výměna musí proběhnout ještě před tahem soupeře a není považována za tah.

3. Power play lze užít i při rozehrávce ze základního postavení. Hráč, nasazený místo brankáře, se při této rozehrávce umístí stejně jako obránci (viz ustanovení IV., odstavec 1).

4. Zpětná výměna proběhne tak, že kouč táhne libovolným hracím kamenem tak, aby tento zůstal alespoň částí svého objemu ve vlastním brankovišti, v této pozici musí přečkat minimálně jeden, event. při zahrávání výhody více tahů soupeře s rizikem penalty, a tentokrát před svým tahem opět vymění tento kámen za brankáře. Vlastní výměna není považována za tah.

5. Zpětná výměna může proběhnout rovněž před jakoukoliv rozehrávkou ze základního rozestavení tím, že kouč místo šestého kamene do pole umístí na hrací plochu brankáře do základního postavení.

6. Výměnu i zpětnou výměnu v průběhu hry mužstvo zřetelně ohlásí soupeři ještě před provedením.

XIV. GÓLY

1. Každý kotouč, který po regulérním tahu alespoň na přechodnou dobu přejde nadpoloviční většinou svého objemu brankovou čáru, se počítá jako gól. Nadpoloviční většinou svého objemu přechází puk brankovou čáru tehdy, jestliže se alespoň dotýká pomocné brankové čáry.

2. V případě puku ve svislé či šikmé poloze nemusí být pomocné brankové čáry dosaženo. Rozhodující je poloha puku vůči základní brankové čáře.

3. Dotkne-li se puk brankáře nebo jiného hracího kamene nalézajícího se za pomocnou brankovou čárou, jde rovněž o gól.

4. Gól, dosažený na konci třetiny nebo jiné části hry, platí v případě, že bylo taženo ještě před signálem, končícím příslušnou část hry. Doba, kterou potom puk spotřebuje k dosažení branky, není rozhodující.

5. Dostane-li se v rámci jednoho tahu puk do obou branek, rozhodující je ta, do níž se dostal dříve. Podle toho, je-li platná či nikoliv, se postupuje dále.

6. Vlastní gól platí vždy (tzn. i po faulu, neregulérním tahem, přímo z rozehrávky ap.) s těmito výjimkami:

- je-li dosažen při zahrávání trestného střelení (viz ustanovení XV., odst. 12.).
- jestliže se v rámci jednoho tahu dostal puk dříve do branky soupeře (viz ustanovení XIV., odst. 5.).
- odrazí-li se puk do vlastní branky od soupeřova hráče, umístěného před tahem v jeho brankovišti v penaltové pozici (viz ustanovení IX., odst. 4.), s výjimkou tahu brankářem, kdy vlastní branka platí.

7. Po dosažení branky (platné i neplatné) i při přiznání branky technické se vždy rozehrává ze základního rozestavení (viz ustanovení V., odst. 3. a 4.).

XV. PENALTA - TRESTNÉ STŘÍLENÍ

1. Trestné střelení se nařizuje v případě, že některý z běžných hráčů se před tahem soupeřova mužstva (v případě zahrávání dvou nebo tří tahů před započítáním této výhody) nachází ve vlastním brankovišti (celý nebo alespoň částí svého objemu) nebo se alespoň dotýká čáry tohoto brankoviště a je při regulérním tahu soupeře (běžným hráčem, nikoliv brankářem) zasažen v této pozici pukem.

2. Jestliže hráč stojí před tahem soupeře v penaltové pozici podle odstavce 1. tohoto ustanovení a během tohoto tahu vyjede z brankoviště dříve, než jej zasáhne puk (tzn. puk jej zasáhne nalézajícího se již mimo brankoviště), penalta se nenařizuje, a to ani v případě, že se během téhož tahu stejný hráč do brankoviště vrátí a tam jej puk zasáhne.

3. Jestliže výchozím bodem puku při tahu v situaci podle odst. 1. tohoto ustanovení je prostor za brankovou čárou (nebo se puk této čáry alespoň dotýká) nebo prostor brankoviště (nebo se puk alespoň dotýká obvodu brankoviště) na kterékoliv straně hřiště a během tohoto tahu zasáhne puk běžného hráče soupeře v penaltové pozici, trestné střelení se nenařizuje a ve hře se pokračuje bez přerušení.

4. Dráha, kterou urazí puk, splňující svým výchozím bodem podmínky pro nařízení trestného střelení před tím, než zasáhne hráče v penaltové pozici, může být jakákoliv.

5. Odrazí-li se puk, splňující svým výchozím bodem podmínky pro nařízení trestného střelení, od hráče stojícího v penaltové pozici do branky jeho mužstva, branka platí a trestné střelení se nezahrává (toto neplatí v případě tahu brankáře - viz ustanovení XII., odst. 9. - kdy se pokračuje jako po dosažení neplatné branky). Odrazí-li se puk od hráče stojícího v penaltové pozici do branky soupeře (tj. táhnoucí strany), branka neplatí a trestné střelení se zahrává (viz ustanovení IX., odst. 4. a ustanovení XIV., odst. 6.), pokud nešlo o tah brankářem, kdy vlastní branka platí.

6. Je-li hráč, stojící v penaltové pozici, zasažen pukem v rámci neregulárního tahu, po faulu nebo při tahu brankářem, trestné střelení se nenařizuje a ve hře se pokračuje jako po neregulárním tahu (viz ustanovení VII., odst. 3.), nebo po faulu (viz ustanovení VIII., odst. 1.), nebo bez přerušení (viz ustanovení XII., odst. 14.).

7. Zahrává-li mužstvo po faulu či jiném přestupku soupeře dva nebo tři tahy a prvním z těchto tahů (v případě zahrávání tří tahů rovněž druhým) natlačí soupeřova hráče do penaltové pozice v brankovišti a některým z dalších tahů během výhody pak tohoto hráče zasáhne pukem, hra pokračuje bez přerušení a penalta se nezahrává. Odrazí-li se tímto způsobem od takto postaveného hráče puk během zahrávání výhody do branky mužstva zahrávajícího výhodu, branka platí. Zůstane-li však tento hráč v brankovišti i po skončení výhody a v dalším průběhu hry jej soupeř zasáhne pukem (nejde-li o tah brankářem), trestné střelení se zahrává.

8. Jestliže tah, při kterém vznikne nárok na trestné střelení podle odst. 1. tohoto ustanovení, je proveden ještě před koncem třetiny (ev. jiné části hry) a puk zasáhne hráče až v okamžiku časového signálu končícího třetinu (ev. jinou část hry) nebo i po něm, trestné střelení se zahrává.

9. Trestné střelení se rovněž nařizuje za hru brankářem rukou v případě, kdy se před tímto tahem nalézá puk (alespoň částí svého objemu) v jeho brankovišti nebo se alespoň dotýká tohoto brankoviště (viz ustanovení XII., odst. 5.).

10. Nařízené trestné střelení se vždy řádně dohrává, resp. celé zahrává, a to i v okamžiku časového signálu, končícího třetinu (ev. jinou část hry) nebo po něm. Případná dosažená branka z takto zahravého trestného střelení je platná.

11. Postavení hracích kamenů při penaltě je následující:

- brankář mužstva, proti němuž je trestné střelení zahráváno, stojí na brankové čáře tak, aby branková čára procházela jeho osou. Vzdálenost od obou tyčí je v tomto případě libovolná.
- exekutor penalty (vždy běžný hráč) leží (alespoň částí svého objemu) na libovolném místě na obvodu středového kruhu na vlastní polovině hrací plochy.
- puk se nachází na středovém bodu hrací plochy.
- všechny ostatní hrací kameny se buď úplně odstraní z hrací plochy, nebo se odklidí na nevýznamná místa (do rohů, ap.) vždy tak, aby exekutora nijak neomezovaly. Zahrávající strana má právo žádat jejich úplné odstranění, musí však toto právo uplatnit ještě před zahájením trestného střelení.

12. Zahrávání penalty probíhá takto:

- provádějící strana má k dispozici 3 tahy.
- při prvním tahu musí puk úplně opustit středový kruh.
- gól dosažený prvním tahem neplatí.
- žádný z tahů nesmí být proveden dozadu ani šikmo dozadu, tj. směrem k mantinelu za vlastní brankou.
- během zahrávání trestného střelení se puk i zahrávající hráč mohou bez omezení dotýkat konstrukce branky (pokud přitom nepřejdou brankovou čáru) i bočních mantinelů v prostoru mezi brankovými čarami.
- vlastní branka, dosažená během zahrávání trestného střelení, je neplatná.

13. Penalta končí dosažením platného gólu, nebo neúspěšně. Penalta končí neúspěšně v případě, že:

- a) puk při prvním tahu neopustí úplně středový kruh.
- b) prvním tahem je dosaženo neplatné branky.
- c) puk se dotkne brankáře a tímtež tahem současně nepadne gól.
- d) puk přejde na kterékoliv straně brankovou čáru mimo prostor branky nebo se této čáry dotkne.
- e) zahrávající hráč předjede puk tak, že jeho osa je blíže k brance soupeře než osa puku.
- f) zahráje-li kouč neregulární tah. Tento neregulární tah však není trestán podle ustanovení VII., odst. 3. a 4. Zvláštním případem je opakování penalty při prvním tahu dle ustanovení VII., odst. 3., písm. c).
- g) fauluje-li exekutor soupeřova brankáře. Tento faul však není trestán podle ustanovení VIII., odst. 1.
- h) zahráje-li kouč tah dozadu.
- ch) dostane-li se puk do branky mužstva, zahrávajícího trestné střelení.

14. Po penaltě vždy rozehrává ze základního postavení ten hráč, proti němuž byla penalta zahrávána.

15. Hráč zahrávající trestné střelení ať už v zápase nebo při penaltovém rozstřelu není oprávněn vykonávat žádné "pokusné" či "přípravné" tahy, a to na celé hrací ploše. Učiní-li tak, trestné střelení se nezahrává.

16. Na turnajích, hraných vyřazovacím k.o. systémem, se v případě nerozhodného výsledku, dosaženého i po nastaveném čase v délce 3 minuty, rozhoduje o vítězi utkání zahráváním penalt (viz ustanovení III., odst. 3.) takto:

- rozhodčí utkání přizve k posuzování situace další dva rozhodčí, přičemž platí, že rozhoduje názor většiny rozhodčích.
- los rozhodne o tom, která strana zahráváním penalt zahájí (rozehrávky třetin či prodloužení nejsou směrodatné).
- obě strany se střídají v zahrávání po jedné penaltě.
- v první sérii má každá strana (při zachování pravidelného střídání) k dispozici 3 penalty (ve finále 5 penalt). Vítězí mužstvo, které v sérii dosáhne více branek.
- je-li během této série rozhodnuto o vítězi dříve, než série končí, zbývající penalty se již nezahrávají.
- není-li během úvodní série o vítězi rozhodnuto, pokračuje se (při zachování pořadí) v sériích po jedné penaltě na každé straně až do konečného rozhodnutí. Vítězí mužstvo, které jako jediné v sérii dosáhne branky.

17. Dopustí-li se zahrávající strana při trestném střelení, zahrávaném mimo průběh hry na základě odst. 16 tohoto ustanovení, podle názoru většiny rozhodčích taháku, penalta končí i bez předchozího napomínání.

18. Dojde-li k penaltovému rozstřelu, je limit na jedno trestné střelení 15 vteřin (od prvního tahu do třetího úderu, tzn. že 15 vteřin je vlastně na druhý a třetí tah).

XVI. PRODLOUŽENÍ HRY

1. Je-li na turnaji hraném vyřazovacím způsobem konečný výsledek zápasu nerozhodný, utkání se prodlužuje na "náhlou smrt"

- a) Řadové utkání o 3 minuty a v případě, že nepadne branka je ukončeno penaltovým rozstřelem.
- b) Finálové utkání se prodlužuje o další 3 + 6 minut (celkem 9 minut) a v případě, že nepadne rozhodující branka je ukončeno penaltovým rozstřelem.

2. Pokud dojde v zápase k prodloužení, pokračuje se ve hře na každé straně jen se třemi hráči plus brankář.

XVII. OSTATNÍ USTANOVENÍ

1. Na turnajích i v dalších oficiálních soutěžích, řízených Uníí hráčů stolního hokeje, rozhoduje každé utkání rozhodčí. V případě zahrávání penalt, rozhodujících o vítězi (viz ustanovení XV., odst. 14.), rozhodují rozhodčí tři.

2. Žádný z rozhodčích nesmí být s některým ze soupeřů v příbuzenském poměru, ani nesmí být oba příslušníky stejného klubu. Každý kouč má právo se u rozhodčího informovat, zda splňuje tyto podmínky a případně vznést námitku a žádat výměnu rozhodčího (to vše ještě před zápasem, na pozdější protesty nebude brán zřetel). Dojde-li k úmyslnému zatajení jakýchkoliv skutečností, které by měly na nominaci rozhodčího vliv, utkání se kontumuje v neprospěch toho kouče, který je s rozhodčím v nepovoleném vztahu a oba viníci jsou z turnaje vyloučeni.

3. Rozhodčí, který nespĺňuje podmínky odstavce 2. tohoto ustanovení, může zápas řídit v případě, že jsou s tímto stavem obě strany obeznámeny a s řízením zápasu tímto rozhodčím souhlasí.

4. Při posuzování sporných situací platí názor většiny. Neshodnou-li se obě strany, platí verdikt rozhodčího. V případě, shodnou-li se oba soupeři na jiném názoru než rozhodčí, je výrok rozhodčího neplatný.

5. Rozhodčí má pravomoc podle vlastního posouzení závažnosti konkrétní situace na hrací ploše rozhodnout o nižším (případně i žádném) postihu provinilé strany, než který uvádějí pravidla. Týká se zejména technických prohřešků trestaných technickým gólem, trestným střelením či dvěma tahy soupeře. Tím není dotčeno platné pravidlo o tom, že shodnou-li se oba hráči na jiném výroku, je výrok rozhodčího neplatný.